

عنوان مقاله:

بررسی مقطعی شیوع نیدل استیک و عوامل مرتبط با آن در کارکنان بیمارستان کوثر شهر سمنان در سال های ۱۳۹۷-۱۳۹۳

محل انتشار:

مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی ایلام، دوره 31، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

احمد رضا قاسم - Dept of Community Medicine, School of Medicine, Semnan University of Medical Sciences, Semnan, Iran

نعیم السادات کیا - Dept of Community Medicine, Social Determinants of Health Research Center, Semnan University of Medical Sciences, Semnan, Iran

علی گوهری - Dept of Community Medicine, School of Medicine, Semnan University of Medical Sciences, Semnan, Iran

کامیار منصوری - Dept of Epidemiology, Social Determinants of Health Research Center, Zanjan University of Medical Sciences, Zanjan, Iran

الیه قدس - Dept of Community Medicine, Social Determinants of Health Research Center, Semnan University of Medical Sciences, Semnan, Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه: آسیب های ناشی از وسایل تیز و برنده یکی از مهم ترین خطرات بیولوژیک برای کارکنان بیمارستان محسوب می شود که می تواند پیامدهای جسمی و روانی خطرناکی را به دنبال داشته باشد. مطالعه حاضر با هدف تعیین میزان شیوع نیدل استیک و بررسی عوامل مرتبط با آن در کارکنان بیمارستان کوثر شهر سمنان طراحی و اجرا شد. مواد و روش ها: در این مطالعه توصیفی-مقطعی، همه کارکنان بیمارستان کوثر شهر سمنان بررسی گردیدند که طی سال های ۱۳۹۳-۱۳۹۷ دچار نیدل استیک شده بودند. ابراز جمع آوری اطلاعات یک چک لیست شامل متغیرهای دموگرافیک، شغلی، نوع حادثه و اقدامات انجام شده پس از نیدل استیک شدن بود که بخشی از طریق پرونده کارکنان در دفتر کنترل عفونت و بخشی نیز از طریق مصاحبه جمع آوری شد. داده های مربوطه پس از جمع آوری، در نرم افزار SPSS vol.۲۶ تجزیه و تحلیل آماری گردیدند. یافته های پژوهش: در مجموع، ۱۹۴ مورد نیدل استیک با شیوع ۷/۲۳ درصد رخ داد. میانگین و انحراف معیار سن افراد بررسی شده ۵۷/۳۴±۴۱/۹ سال بود و ۲/۴۱ درصد در گروه سنی بالای ۳۵ سال قرار داشتند. ۶۸ درصد از آنان زن، ۳/۶۰ درصد شاغل در نوبت کاری صبح و اغلب موارد نیدل استیک در کارکنان با سابقه کاری کمتر از ۵ سال (۹/۴۷ درصد) رخ داده بود. بیشترین موارد نیدل استیک (۳/۶۰ درصد) را کارکنان با تحصیلات کارشناسی و با شغل پرستاری (۷/۳۸ درصد) تشکیل می دادند؛ همچنین بیشترین میزان نیدل استیک مربوط به اتاق عمل (۹/۲۸ درصد) و فرورفتن سوزن تزریق به دست (۸/۷۶ درصد) شایع ترین حادثه نیدل استیک و شستشو با آب و صابون (۴/۹۵ درصد) شایع ترین اقدام انجام شده پس از نیدل استیک بود. بحث و نتیجه گیری: با توجه به میزان نسبتا بالای شیوع نیدل استیک در کادر درمان، مسئولان بیمارستانی باید ضمن آموزش روش های پیشگیری مناسب با ایجاد محیط ایمن، واکسیناسیون و سامانه گزارش دهی را مدنظر قرار دهند و برای بهبود آن بکوشند.

کلمات کلیدی:

Cross-sectional study, Hospital, Needle stick, Prevalence, نیدل استیک, شیوع, بیمارستان, مطالعه مقطعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

